

TOVERITAR

No. 22

Tiistaina, Toukokuun 30 p.—Tuesday, May 30th

—Kahdestoista Vuosik.

Neuvosto-Karjalaa rakentamaan

Neuvosto-Venäjä on muodostunut maailman köyhällistölle luvatuksi maaksi. Siirtolaiset, jotka vuosikymmeniä ennen maailmansotaa olivat suunnanneet katseensa ja askeleensa Amerikkaa kohti, joka välkkyi heidän ajatuksessaan vapauden ja hyvinvoinnin maana, suuntaavat nyt katseensa ja kulkunsa Neuv.-Venäjään, nähden siinä sen ihannemaan, jota etsiessä he aikoinaan joutuivat siirtymään tälle puolelle valtameren.

Maailmansota saattoi kapitalistisen järjestelmän sekasortoiseen tilaan, umpikujaan, josta se ei enää löydä ulospääsyä. Se muutti amerikkalaisetkin olot. Vapaus oli kuin kädellä pois pyyhkäisty. Työttömyys uhkaavana hirvönä tuljottaa palkkatyöväestöön, imperialismi rautakorkoineen painaa raskaasti työväenluokkaa. Joukkojen vapaus on nyt militarismin pistimen kärjessä, ansiomahdollisuus on muuttunut näkähäpäksi ja pitkäaikaiseksi työttömyydeksi.

European maiden imperialismin rautakorkoa Amerikan vapauten pannen miljoonaiset palkkatyöorjat pakenevat nyt Amerikan kidutusvankeiksi muuttunutta vapautta takaisin valtameren tuolle puolelle.

On luonnollista, että palkkaorjat kateet suuntautuvat ensimmäisiä Neuvosto-tasavaltoja kohti, yhteiskuntia kohti, jossa työ on kohotettu arvoonsa, jossa työllinen, sen luoja on täydessä ihmisarvossa, ja jossa työnteko koituu yhteisön eikä yksilöiden hyväksi.

Amerikkalainen palkkaorja, joka vuosikymmeniä on raatanut kapitalismin alttarille, suoristaa selkäänsä tehden ratkaisevan päätöksensä työskennellä ja kantaa kortensa työväen vallan hyväksi.

Näin on jo siirtynyt satoja palkkaorjia käsittäviä osuuskuntia Neuvosto-Venäjälle. Suurimmaksi osaksi ovat nämä osuuskunnat pysähtyneet European Venäjään, Moskovaan, Pietariin y. m. kaupunkiin. Osa on jatkanut matkaansa Aasian Venäjään, luonnonriikkaan Kusneisin laaksoon. Siirtävien joukko on enemmistöltään tähän asti ollut Venäjällä syntyneitä. Vasta n.k. Kuzbas järjestön synnyttänyt suomalaiset työlläisten huomio kiintynyt suuremmassa määrin Venäjälle siirtymiseen. Niissä muutamissa osuuskunnissa, joita jo on lähtenyt matkalle tästä maasta Kuzbasia kohti, on ollut jo suomalaisia mukana. Uusia osuuskuntia perustetaan yhä ympäri maata, joissa suomalaiset työlläiset ovat huomattavana osana.

Neuvosto-Karjalaan ei vielä tähän mennessä tiedetä matkustaneen kuin muutamia yksityisiä suomalaisia tovereita. Mutta mielenkiinto siihen kasvaa päivä päivältä. Neuvosto-Karjalan luonnonriikkaudet, kalarikkaat vedet, aarniometsät y. m. ovat saattaneet suomalaisia työlläisiä ajattelemaan siirtymistä Karjalaan, jossa on otot ja kieli on heille ikäänkuin tutunomaisempaa, jossa heimokansan keskuudessa voisivat rakentaa ja lujittaa työlläisten ensimmäistä tasavaltaa.

Historiallisena tapauksena Amerikan suomalaisten työlläisten elämänsä voimie sen vuoksi pitää sitä

Kullan Kukistuksessa

Tuo kulta se miljoonat surmannut on ja tuhannet johtanut turmiohon
—kuka lukee ne miljoonat ristit?
Vaun tulossa kostajan päivä on, haa,
soi ilmassa vaatimus, kuohuvi maa:
"Alas kirodot kapitalistit!"

Se kuiskina kuoleman kunnailta soi,
yön luolista nousee se syyttäen, oi,
sitä kaikuvat myllyt ja pelot.
Työnorjat ne velkovat vertansa, näin
he kiroten ryntäävät muureja päin.
Veri huutaa. Soi kumouskellot.

Nyt majoista mahteja muistutetaan
ja vankilan kahleita kalistetaan;
ylös haamuja nostavat haudat,
ne kulkevat kylissä, ovehen lyö,
ja kuiskivat, vaativat: "Alakkaa työ!
Alas murhaajat, ruudit ja raudat!"

Nyt "punainen terrori" maailmaa, oi
se uhkaa, on "sivistys" mennyttä!—soi
rahavallan ne miljoonat pillit.
Mut turhaa: se seuraus on synn lain!
Ja kuokan ja lapion kätehen vain
teille tarjoovat punaiset "villit."
—Wm. Lahtinen.

seikka, kun näinä päivinä lähtee Työväen Neuvostotasavallan rakentamiseen Karjalan Työkansan Kommunin kantojen on odakettietä. Vielä Amerikan läntisimmältä perukalta, hioo maailman verenhimoisen imperialismin kynsiään kuristaakseen sen, Astorian kaupungista, ensimmäinen suomalaisen työlläisten osuuskunta, Toverilta, jotka siirtyvät sitä ruokentamaan, vaaditaan suurta itsenkuntaan kuuluu etupäässä kalastajia ja alttiutta niissä vaikeuksissa ja koettelemuksissa, jotka heitä tiel- Washingtonin, Oregonin ja Californian valtioista, mutta käsittää se myös ammattilaisia muuttakin aloilta, kuten sähkötyölläisiä, rakennustyölläisiä y. m.

Useita kuukausia ovat nämä toverit olleet uutterassa työssä osuuskuntansa järjestämiseksi siihen kuntoon, että se pystyisi rakentamaan työhön heti paikalle saavuttuaan.

Aatteellisissa suhteissa käsittää tämä ensimmäinen Karjalan osuuskunta puolueuudessa kouluun tunutta väkeä. Miltä kaikki osuuskunnan jäsenistä ovat olleet paikkakuntansa suomalaisen työväenliikkeen etunenässä toimien siinä innolla ja uhrantuvaisuudella monia vuosia. Näin ollen Karjalan Työkansan Kommunin saa heistä epäilemättä kelpo työntekijöitä aatteekin vai- kun mika tahansa ammattityö ta- loudellisenkin rakentamisen alalla. Työväen Tasavaltaa!

Naispalvelijain asema Canadassa

"Vapauslehdessä" kirjoitetaan:

Canadian porvarillinen lehdistö pitää tavattoman suurta ääntä siitä miten perhepalvelijoilla Canadassa on hyvät olosuhteet ja kuitenkin niistä on aina puute. Montrealin naistyölläisiä välittävät työnvälitystoimistot ja erinäiset yhdistykset, koettavat hakea syytä siihen, että naispalvelijat eivät pysy Montrealissa, vaan siirtyvät jonnekin muualle. Yhtenä painavana syynä perhepalvelijoiden vähyteen selitetään, että Quebecin maakunnalla ei ole tarpeeksi paljon väräyskonttooreja. European maissa ja varsinkin Britanniassa, josta enimmäin palvelijoita toivotaan saatavan.

Kuitenkin nuo porvarilliset seurat, työnvälitystoimistot ja lehdet eivät halua ottan analyseerataksaan todellisia syytä, vaan uskottelevat värväjäin puutteen olevan suurimpana syynä palvelustyttöjen puutteeseen. Todellisten syiden löytäminen ei itse asiassa kuulukaan porvareille, sillä jos he hakisivat todellista syytä vahingoittaisivat he sillä omaa ansaansa. Siksi ei perustetaakaan syytä etsiä muuta kuin pinnalta, jotka todellisuudessa ovat pohjalla. Pohjimmaisten syiden penkominen toist päivänvaloon sellaisia asioita, että niitten julkisuuteen saattaminen, jopa itse porvaristokin kauhistui. Ja siksi ne onkin jätettävä.

Ensimmäin lähtessämme asiaa josain määrin kosketeltavaan, olemme pakotettuja sanomaan, että Canadassa ei todellisuudessa ole puutetta naispalvelijoista, mutta olosuhteet joiden alaisena suurin osa perhepalvelijoita joutuu työskentelemään, ovat sellaiset, että ne eivät tyydytä palvelustyttöjä, jotka hakevat itselleen muuta työtä. Ensimmäin heille maksetaan useimmissa tapauksissa niin pientä palkkaa, että sillä ei pysty kunnolleen edes itseään vdatatamaan ja pitäähän palvelijainkin olla puettuna siististi ja puhtaasti, tai muussa tapauksessa heitä ei tarvita. Työpäivä heillä on tavattoman pitkä, useissa tapauksissa 14—15 tuntiin vuorokaudessa. Toisin heille joissakin paikoissa myönnetään yksi iltapäivä viikossa vapaata, jopa joskus sunnuntaiinkin, mutta on se sentään niin vähäinen vapaus, että sitä ei vapaudeksi kannattaisi mainitakaan. Ja tuotakaan vapautta ei ole kaikilla, sillä useat palvelustyttöjä tarvitsevat haluavat pitää työt mahdollisimman tarkasti työssä. Useissa tapauksissa työ on niin kovaa, että ei jaksaisikaan ottaa vapaa aikaa, vaikka sellaista sattuisi saamaankin. Tämän lisäksi tyttöjä kohdellaan kuin entisajan kahleorjia, jotka ovat täydellisesti sidottuja isäntänsä. Isännät määrätävät jopa itse senkin minkälaisissa paikoissa, ja kenen seurassa työlläisensä saavat kulkea. Jos palvelustyttö ei tule määräämään takaisin sisälle palveluspaikkaansa on siitä seurauksena kuulustelu, joka monessa tapauksessa voittaa yleisten tuomioistuinten toimittaman rikollisten kuulustelun.

Kun perhepalvelijoiden asema on edelläsananlainen, niin onko silloin ihme jos työt eivät hahna pyysä paikassaan, vaan hakevat itse-

(Jatkoo ensimäisestä sivulta)